

tắm, tay chân tôi run lấy bầy, tôi nhìn ra phía cửa kêu cầu cứu với mấy người bạn tôi. Tôi kêu: "T ơi, chờ "mời" một chút nghe! "Mời" đang gặp trở ngại!"

Tôi kêu bạn mà không nghe thành tiếng, và khi chịu sự sợ hãi không nổi, thì cơ thể kéo tôi giựt mình thức dậy.

À, thì ra đó chỉ là một giấc chiêm bao, vậy mà

tim tôi vẫn còn đập mạnh. Tôi bồi hồi sung sướng, vì biết rằng mình đang ở trong một xứ tự do.

Ngoài kia, trời mưa vẫn còn nặng hạt.

Indonesia, một trưa chúa nhật!

ĐỒNG SĨ KHIÊM

Tranh sơn dầu 0.40m x 0.50m với đề tài

HOA KHAI PHÚ QUÝ

do AH Hồ Đắc Cáo vẽ mấy bông Camelia sau vườn và gửi tặng BPT để làm hình bìa những LT sau.

Nét vẽ và nét bút trên bức tranh thật già dặn và cứng cáp chứng tỏ tinh thần và cơ thể còn phong độ lắm.

Xin cảm ơn AH đã tặng bức hình.